

Petr Borkovec
Zlodějíček

Unterwegs, beim Gehen, morgens,
das Papier drückte ich gegen die
Wand eines Hauses.

Petr Borkovec
Zlodějíček

fra

Petr Borkovec (1970) se narodil v Louňovicích pod Blánkem, žije v Černošicích u Prahy. Vydal dvanáct knih básní, krátkých próz a zápisků. Překládal poezii Vladislava Chodaseviče, Vladimira Nabokova aj. S Matyášem Havrdou přeložil Sofoklova *Krále Oidipa* a Aischylovu *Oresteiu*.

Petr Borkovec
Zlodějíček

Od téhož autora ve Fra
Vnitrozemí. Vybrané a nové básně
1990–2005, 2005
Berlínský sešit/Zápisky ze Saint-Nazaire, 2008
Milostné básně, 2013

Překlady

Jurij Odarčenko, Verše do alba, 2005
Liāna Langa, Sešit antén, (s Pavlem Štollem), 2010

Edice

Antologie současné lotyšské poezie,
(s Pavlem Štollem a Martou Dzilumou), 2006
Šest slovenských básníků, 2013

Petr Borkovec
Zlodějíček

Petr Borkovec
Zlodějíček

Fotografie na obálce

Aleksandra Vajd, Hynek Alt,

Sodium Orange, 2012

(Immer dachte ich, dass alle Strassenlichter
in Berlin grün sind. Sie sind es nicht.

In manchen Bezirken im Westen gibt es viele grüne,
aber im Osten sind sie Orange. Wie in Prag.)

Jako eknihu vydalo roku 2014 Fra,

Šafaříkova 15, 12000 Praha 2,

fra@fra.cz, www.fra.cz

Elektronické vydání první

© Fra, 2008, 2014

Text © Petr Borkovec, 2008, 2014

Cover photo © Aleksandra Vajd, Hynek Alt, 2012

Author photo © Radek Brousil, 2012

ISBN 978-80-87429-54-9

ISBN 978-80-87429-85-3 (Pdf)

ISBN 978-80-87429-86-0 (ePub)

ISBN 978-80-87429-87-7 (Mobi)

Obsah

Berlínský sešit	
Nahota a záhyby látky	11
Na konci bulváru	15
Henriettenplatz	19
Před sněhem	23
Alba	27
Café-Brasil	29
Hochmeisterplatz	31
Průvodce po Kantstrasse	35
Westend	37
Větev, Wannsee	41
Die kleine Weltlaterne	43
Probírka, Storkwinkel	47
Akvárium	49
Ostrov Usedom	53
Seminář	55
Paul Leibkühler, Chlapec s rybou, Kissinger Platz, Wilmersdorf	63
Wannsee	65
Léon-Jessel-Platz	69
Tulačka	75
Storkwinkel 12	79
Hák	81
Zlodějíček	85
Zápisky ze Saint-Nazaire	
Strofy	91
Náušnice	123
<i>Voda přílivu nabíhá</i>	127

Berlínský sešit
2003

Janě Kleňhové a Tomáši Glancovi

Nahota a záhyby látky

„Z berlínské ulice je vidět na měsíc, v berlínských ulicích dlouží se lidský stín,“ psal před osmdesáti lety ruský exilový neoklasicista Vladislav Chodasevič v básni o nočních tazích větrnými ulicemi „macechy ruských měst“. Bloudili tenkrát v trojici – Chodasevič, Nina Berberovová, Andrej Bělyj. Já jsem v Berlíně sám a nevyházím. Ale stipendijní byt na samém konci Kurfürstendammu je rozlehlý, protahuje jím, je plný dlouhých lidských stínů a doznívajících kroků, se smaragdovým bodem měsíce pod pětmetrovým stropem.

Stručně řečeno sestává ze čtyř koupelen a jídelny pro čtrnáct stolovníků. V jídelně proti sobě bojovně tikají dvoje nástěnné hodiny a v zrcadle na příborníku, které má tvar nízkého komolého jehlanu, se vedle stolové desky a židlí v přijatelném měřítku odrážejí čtyři zrudné dětské jídelničky. Trnož stolu, tučná a vyřezávaná, vypadá jako srna napnutá k vyvrhnutí. Jistě, pouze na první pohled. Při podrobnějším průzkumu se mění v jiné zvíře. Okno do dvora mezi bloky a hubený trojramenný lustr na krátkém řetězu jsou na tom, pokud jde o světlo, mizerně a většinu dne, máme teprve září, si dojemně pomáhají. Gigantický Stadtplan, který jsem pověsil na jednu z prázdných stěn, zrcadlo z žádného úhlu nezabírá. Z kvarteta koupelen (možná tu býval penzion) se užívají jen dvě, třetí slouží jako skladiště, ze čtvrté je